

JULES DELAERE (1894-1946)

1924

Delaere, Jules, Edmond, Joseph werd geboren te Geraardsbergen op 8 april 1894 en overleed op 5 maart 1946.

Volbracht zijn middelbare studiën aan het St. Amands-Instituut te Gent, begon zijn hogere studiën aan de Rijksuniversiteit Gent (Voorbereidende Scholen voor Ingenieurs, gehecht aan de Faculteit der Wetenschappen) in 1912, nam deel als vrijwilliger in het Belgisch leger aan de wereldoorlog 1914-1918 en verwierf na de oorlog, met de grootste onderscheiding, het diploma van Werktuigkundig Ingenieur (26 juli 1921) en het diploma van Electrotechnisch Ingenieur (18 juli 1922).

Werd bij K.B. van 1 mei 1922 benoemd, te voorlopigen titel, tot werkleider bij het Laboratorium voor Nijverheidselectriciteit van de Universiteit Gent.

Werd bij K.B. van 15 maart 1924 benoemd te definitieven titel.

Werd bij K.B. van 15 november 1924 benoemd tot repetitor aan de Bijzondere Scholen, verbonden aan de Faculteit Wetenschappen en belast met de herhalingen en oefeningen behorende bij de cursussen „Berekening van het vermogen der machines”, „Industriële bouwwerken”, „Technologie der textielstoffen”, „Industriële Mechanica (1^e deel)”, „Algemene Electriciteit”, „Industriële Metingen” en „Bijzondere Electrotechniek”.

Werd bij K.B. van 28 februari 1926 ontlast, op zijn aanvraag, van zijn ambt van werkleider aan het Laboratorium van Nijverheidselectriciteit en belast met de Nederlandse cursus „Bouw der werktuigen”. Deze opdracht werd uitgebreid voor de nieuwe afdelingen van Ingenieurs, geschapen door de wet van 1929 (K.B. van 30 september 1930, 15 november 1930, 20 juni 1931 en 18 april 1935). Werd bij K.B. van 15 november 1930 en 18 april 1935 belast met de aanvullingen van de Bouw der werktuigen (partim), te houden in de afdelingen van werktuigkundige ingenieurs.

Werd bij K.B. van 14 februari, 3 april 1931 en 18 april 1935 belast met de cursus

„Boord- en Luchtvaartinstrumenten” voor de afdeling Luchtvaart- en Auto-bouw.

Werd bij K.B. van 1 juni 1931 ontlast, op zijn aanvraag, van de herhalingen en oefeningen behorende bij de cursussen „Cinematica en Dynamica der werktuigen”, „Nijverheidmechanica”, „Industriële Bouwwerken” en „Technologie der Textielstoffen”.

Bij K.B. van 2 mei 1935 werd hij belast met de facultatieve cursus „Autogeen en Electrisch lassen”.

Werd benoemd tot gewoon hoogleraar in 1935.

Was achtereenvolgens Secretaris en Dekaan van de Faculteit der Wetenschappen in de jaren 1940-41 en 1941-1942.

Werd bij Regentsbesluit van 10 januari 1946 belast met de cursus „Technologie der Metalen” voor al de afdelingen der ingenieurs.

In de loop van zijn universitaire studiën onderscheidde zich J. DELAERE door een bijzonder begripsvermogen en door een scherpzinnige geest; er werd hem dan ook voorgesteld reeds tijdens zijn complementaire studiën leidende tot de graad van Electrotechnisch Ingenieur, de functies van werkleider aan het laboratorium voor Nijverheidselectriciteit waar te nemen.

De twee richtingen, waarin hij gepromoveerd had, bleven steeds het voorwerp van zijne bedrijvigheden.

Op het domein der werktuigkunde bewerkte hij zorgvuldig de cursussen „Bouw der werktuigen” en „Aanvullingen van de bouw der werktuigen”; de stof van dit onderwijs werd door hem aangepast aan de moderne techniek en nieuwe vraagstukken — zoals studie der trillingen, kritische snelheden, berekening van turbineschijven, enz. — werden in deze cursussen ingevoerd en grondig behandeld.

Ook werd de studie van autogeen- en electrisch lassen op zijn initiatief in het onderwijs der Gentse scholen ingevoerd. Zijn theoretische lessen op het domein der werktuigkunde werden geïllustreerd door praktische proeven, uitgevoerd in het „Laboratorium voor werktuigkunde”, dat door hem gesticht werd.

Hij bezat een grondige kennis der electronische toestellen en, toen de afdeling voor Vliegtuig- en Automobiëlbouw werd opgericht, kon hij onmiddellijk een volledig onderwijs voor de cursus „Boord- en Luchtvaartinstrumenten” verzekeren.

Hij had er aan gehouden de menigvuldige en tijdrovende verplichtingen te vervullen, opgelegd aan de Reserveofficieren die in dit kader willen bevorderingen maken, en nam deel als Reserve-Majoor van de Genie, aan de veldtocht van 1940.

Hij overleed nog geen twee en vijftig jaar oud na een langdurige ziekte; hij had de voldoening niet de volle maat van zijn geesteskracht te kunnen geven.

Hij was titularis van menigvuldige burgerlijke en militaire eretekens.

D. DE MEULEMEESTER